

Ah Efyâr

– Arzeni · 04 Nisan 2012

"âşk'a gebeydi âlem,dört cephede sancıda
yarısı güne müştak,kalanı zor acıda

cefa çamurunda yoğurdu,bakarak bahaneye
gençliğimi,âşkımı,hayallerimi aldı
sefa uğramadı hiç,şu despot mahalleye
gözüm yollarda çorak,yüzüm asılı kaldı...
ışkın verdi, dal verdi,kökü ellere kaldı
"şaşkın" derdi "kal" derdi,âşkı dillere çaldı
toprak,hava,su dahi,haykırdı; bu Efkârı
seni güllere çalan,gül yüzlü o Efyâr'dı.
günler,güllere inat tomurcuksuz doğdular
sakladılar goncayı,ıstırapta boğdular
zemberek zehrini, zamansızca zerketti
gözyaşları timsahı ebediyyen terketti...
dışladılar durdular,dahi destur demeden

gül'e gülmek gerekir,gün gül'e gelmeden"Şiir şiir akmak istedim Efyâr... Zorlu gecenin sabahına ekilen
sevdanın anları bitmesin hiç. Güller,günlere inat açmasın tomurcuklarını zamansızca.Zaman, aşın
kendini gönül diyarıma dilim dilim...Başı göğsüme yaslı hayallerim kalmasın somyada.Hiç kalkmasın,
oturduğu yerden bu günüm! İğde kokulu saçlarının yığıldığı yastıktı göğsüm.Pürüzsüz yüzüne kırış kırış
bakan gözlerim ısrarda.İrkildim öylece düşüncemin el ayasına! Neden? diye sormayacağım kaderin
ördüğü çelik ağına... Ah'lanmak neye yarar ki? Bu an da şahlanmak varken. Seyretmeye doymak ne
mümkün o mah yüzünü. "Güzellik" ifadesi kifayetsizdi sayfa sayfa lugatimde.Yeni bir tarif buldum o
cemale "Efyâr" dedim, hem de gülererek "Efyâr"...Neden sonra, araladı; gül tomurcuğu açar gibi
gözlerini...Gülümsedi, gamzesinde su içtiğim dilber. Asumana kanatsız vardım; elini uzatınca...Yakası tek
düşmeden açık,saçlar darmadağındı.Edebi örtüsünde gizli.Gizemi edebinde üryan.Sevdam
çağlıyor,yüreğim ağlıyordu ayrılık türküsünde.Kimlere "git" demişti de dönmemişti vuslat çağında
felek.Sorguma sorular isyan etti "sus" işareti yaptılar.Bilmediğin cevabın sorusundan "sana ne?" dediler
kem bakışla. Her dem güzellik olsa,gece güne doğarmıydı? cümlesiyle başlayan öğütler destesiydi
dinlediğim. Hayır! Olamaz,olmamalı...Ah Efyâr! sevmek bu olmamalı...Sen beni, benim seni sevdiğim için
sevme...Çünkü,ben seni,sen olduğun için sevmiyorum ki...Ah Efyâr! Ne olur kapat gözlerini, gün
görmesin badem gözlerin.Gitmeyeyim sensiz aşrı diyarlara.Vakum olsun soluğum boğsun tüm
rüzgarları...Tufanlar elimizden tutsun,götürsün dibsizliğe...Çiğ düşsün sabahın seherinde
hayallerimize.Ebabiller taş atsın arsız düşüncelere...Ebreheler yok olsun masum
hayatımızdan...Kirlenmesin çöllere yağan yağmur...Vahasında gül açsın arsız,edepsiz dimağların...Alemler

iliminde nokta.Noktalar ardı sıra dizili kaşında.Samanyolu döşegin yıldızlar bekçi başında.Kimler görür
bu anı? Bilmezler,bilmediklerini...Bilseler ağarlardı,ağlayan anlar çünkü...Hepsi hayal hepsi gülünç...Tek
gerçek sensin Efyâr!